

CATEQUESI

FESTA DE LES COMUNIONS

Aquest diumenge han estat els dos últims grups junt amb una família que ho vam celebrar a la Missa del dissabte al vespre. Va ser una celebració emotiva, viscuda i participada per tota la comunitat que cada dissabte ens trobem per a la celebració eucarística dominical.

TROBADA DE CATEQUISTES

Dia 4 de juliol, dimarts a les 20 hores, amb la Missa d'acció de gràcies.

Els teus peus porten Bones Noves!

Pau escriu als cristians de roma i els diu: Ara bé, com podran invocar-lo, si no hi creuen? I com creuran en ell, si no n'han sentit parlar? I com en sentiran parlar, si ningú no l'anuncia? I qui el podrà anunciar, si ningú no és enviat? Ja ho diu l'Esclat: Que en són, de bonics, els peus dels missatgers de bones noves! Però no tots han acceptat la bona nova de l'evangeli. Així ho diu Isaïes: Senyor, ¿qui ha cregut allò que hem predicat? La fe ve, doncs, de sentir la predicació, i la predicació és l'anunci de la paraula de Crist (Rm 10, 14-17).

PETITA ALMOINA

Una nena que ja havia fet la primera comunió feia una setmana, se'm va apropar a la sagristia i em va donar un sobre de color groc i em va dir que ho havia guardat per a La Taulada. Li vaig fer un petó i li ho vaig agrair de cor. A la memòria em va venir al pensament aquell fet que ens narren els evangelis; que estan Jesús contemplant la sala de tresor al temple de Jerusalem, on la gent hi tirava les seves almoines, va observar que una pobreta dona vídua hi va tirar dues monedes de les més petites. Llavors Jesús va fer una lloança d'aquella bona dona que havia donat el que tenia, mentre que altres que tiraven grans quantitats hi tiraven del que els sobrava. Al sobre d'aquella bona nena no hi havia pas gran quantitat, però hi havia la quantitat que ella va guardar pels pobres i de ben segur que ella es va estalviar alguna "txutxe" que va servir per posar al sobre la seva almoïna a favor de La Taulada. A tots agraeixo el gest generós a favor del nostre projecte social del menjador, sense les aportacions de tots no seria possible el nou local. Amb tot, l'aportació de la petitona amb el seu sobre groc, va ser un dels gestos generosos que entredreixen i et fa sentir més humà. En el nostre món carregats d'egoïsmes, de buscar allò que ompli els nostres sentits de plaer, d'acumular més del que necessitem amb fortunes desorbitades i que moltes vegades provoquen les grans diferències socials de pobresa i marginació, el gest d'una nena petita no és un gest poc significatiu, hi veig a més, la col·laboració dels pares en transmetre a la filla el valor de la solidaritat sense pensar si el seu gest farà canviar el món. Les coses significatives es tornen rellevants quan van canviant el cor del qui ho fa i del qui ho rep i així hi veig la cadena que fa possible el canvi de mentalitat pel testimoniatge i el bon exemple. És la llumeta petita que enmig de la fosca s'obre pas i va guiant. P. Joan

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat

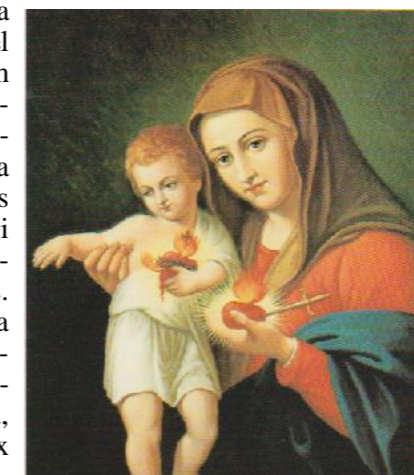
Valls 25 juny 2017 N. 908

LES NOSTRES PORS

Quan el nostre cor no és habitat per un amor fort o una fe ferma, fàcilment la nostra vida queda a mercè de les nostres pors. De vegades és la por a perdre prestigi, seguretat, comoditat o benestar el que ens atura a prendre les decisions. No ens atrevim a arriscar la nostra posició social, els nostres diners o la nostra petita felicitat. Altres vegades ens paralitza la por de no ser acollits. Ens fa por la possibilitat de quedar-nos sols, sense l'amistat o l'amor de les persones. Haver d'enfrontar-nos a la vida diària sense la companyia propera de ningú. Sovint vivim preocupats només per quedar bé. Ens fa por fer el ridícul, confessar les nostres veritables conviccions, donar testimoni de la nostra fe. Temem les crítiques, els comentaris i el rebuig dels altres. No volem ser classificats. Altres vegades ens envaeix la por al futur. No veiem clar el nostre esdevenidor. No tenim seguretat en res. Potser no confiem en ningú. Ens fa por enfrontar-nos al demà. Sempre ha estat temptador per als creients cercar en la religió un refugi segur que ens alliberi de les nostres pors, incerteses i temors. Però seria un error veure en la fe l'agafador fàcil dels pusil·lànim, els covards i espantadissos. La fe confiada en Déu, quan és ben entesa, no condueix

el creient a eludir la seva pròpia responsabilitat davant els problemes. No el porta a fugir dels conflictes per tancar-se còmodament en l'aïllament. Ben al contrari, és la fe en Déu la que omple el seu cor de força per viure amb més generositat i de manera més arriscada. És la confiança viva en el Pare la que l'ajuda a superar covardies i pors per defensar amb més audàcia i llibertat el regne de Déu i la seva justícia. La fe no crea homes covards, sinó persones decidides i entusiastes. No tanca els creients en si mateixos, sinó que els obre més a la vida problemàtica i conflictiva de cada dia. No els embolcalla amb la mandra i la comoditat, sinó que els anima per al compromís. Quan un creient escolta de debò en el seu cor les paraules de Jesús: «No tingueu por», no se sent convidat a eludir els seus compromisos, sinó que se sent encoratjat per la força de Déu per a fer-hi front. **José Antonio Pagola**

Va ser Corpus

Una munió de feligresos acompanyàvem el Santíssim Sagrament, que sota tàlem i portats pels nostres sacerdots, recorria alguns carrers de la nostra ciutat, fins arribar al Lledó. Benedicció a l'Església de Sant Antoni i pluja de pètals, pregària i reflexió al Pati amb el ball de l'àguila, retén homenatge al seu Creador, seguidament passeig a munt fins el nostre Santuari del Lledó, aquí també cant del Credo per afermar la nostra fe, una reflexió enmig d'un silenci molt intents, tot demanant a Jesús, Eucaristia, que no ens deixi mai sols, i que es faci present en cada racó del nostre món. Aquí rebíem la benedicció final.

SANT JOAN

Com cada any aquest 24 de juny celebrem la nostra festa major, és sempre goig i alegria per a tothom. No oblidem de participar de l'Ofici solemne a les 11h. a Sant Joan, allí ens hi apleguem tots.

DIA 25 DIUMENGE AL LLEDÓ

A les 12h. celebrarem la Missa del Vot de Poble. Una Missa d'acció de gràcies, oi més quan podem recordar la gran festa de l'any passat tot celebrant els 650 anys de la troballa de la imatge de Maria.

Solemnitat de l'Immaculat Cor de Mari

El Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria és la Titular des de la mateixa fundació de la Congregació de Missioners del Cor de Maria (1849), sobre la qual exerceix el patronatge des de 1852. Des de 1862 els membres de la Congregació, en el moment de la professió religiosa, es consagren de forma especial al Cor Immaculat de Maria a fi d'obtenir l'objecte per al qual el nostre Institut ha estat constituït dins l'Església; evangelitzar els pobres. L'expressió «Cor de Maria» s'ha d'interpretar en sentit bíblic: designa la persona de la Verge; el seu «ésser» íntim i únic; el centre i la font de la seva vida interior: de l'entendiment, de la memòria, de la voluntat i de l'amor; l'actitud indivisa amb què estimà Déu i els germans i es lliurà intensament a l'obra salvadora del Fill. A la litúrgia contemplem la sol·licitud materna de Maria, model de «cor nou», do i signe de la nova aliança. El Pare Claret presenta el Cor de Maria com la fornallard on els missioners es forgen per a ser servidors de la Paraula, a fi de poder continuar les funcions de la maternitat espiritual de Maria envers els homes. El nostre estil profètic de vida rep del Cor Immaculat de Maria, Mare de la Congregació, una empremta peculiar. Ella ens ensenya que sense cor, sense amor, no hi ha profecia creïble.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

ORACIÓ INICIAL

Senyor, fes que reverenciem i estimem sempre el teu nom ja que no deixes mai de la teva mà a aquells en qui ha arrelat sòlidament el teu amor. Tu que vius ara i sempre. Amén.

SALM 68

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vos que estimeu tant.

Per tu Déu meu he d'aguantar els escarnis, i abaixo els ulls avergonyit; els meus germans em consideren foraster, em desconeixen els meus familiars. El zel del teu temple em consumia, he hagut de rebre els insults dels qui us ultratge.

A tu et prego, Senyor, en aquesta hora propícia; escolta'm, Senyor, tu que estimes tant, Tu que ets fidel a salvar els amics. El teu amor, Senyor, vessa bondat; Mira'm, respon-me, tu que estimes tant!

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; els qui busquen Déu sincerament diran: "Tingueu llarga vida". El Senyor escolta sempre els desvalguts, no té abandonats els seus captius. Que el lloïn cel i terra, els mars i tot el que s'hi mou.

PREGÀRIES

Senyor, avui ens dius: *no tingueum por: Gràcies per la teva presència i la teva gràcia.*

Ho vas dir també als teus deixebles moltes vegades, *no tingueu por sóc jo: A vegades fem el cor valent, però et preguem que no ens abandonis mai!*

També ens dius que no tinguem por dels qui maten el cos: *No volem ser covards, Senyor, però necessitem la teva força i el teu coratge.*

Sabem que hem de ser testimonis creïbles de la fe que vivim: *Fes que aquesta celebració ens ompli dels teus dons per ser autèntics testimonis de la Bona Nova.*

Et presentem, Senyor, les nostres famílies i els nostres malalts: *Dóna'ls la teva gràcia i la teva pau.*

ORACIÓ FINAL

Renovats amb l'aliment sagrat del Cos i de la Sang del teu Fill, et preguem Senyor, d'obtenir amb plenitud la redempció que l'Església celebra. Tu que vius i regnes ara i per sempre. Amén.

LA TAULADA

Els professionals van treballant al ritme que ens permet l'obra, de moment i deparés de l'ignifugació, de les encavallades hem començat a fer les divisions pels espais de cuina menjador i rebots. Tot demana el seu temps... Mirem d'accelerar la cosa. De la caixeta de La Taulada hem recollit en aquest mes de Juny amb altres donacions: 1.230€ que ens aniran molt bé pel nou menjador... Gràcies a tots!

CÀRITAS

Des de Càritas hem coordinat per aquest estiu els voluntaris per poder atendre les persones que s'hi apropin amb les seves necessitats, els dies assenyalats d'acollida sempre hi haurà algú per atendre. Durant aquest mes de juny hem ajudat a algunes famílies a pagar el seu DNI, alguns viatges, farmàcia, bolquers... La quantitat ho farem el proper full.

ENLLAÇ SOLIDARI

Dijous, 15 de juny, es va fer l'Assemblea anual ordinària d'Enllaç Solidari. Com és prescriptiu, es va presentar la memòria d'activitats de l'any 2016.

Es destaca el manteniment d'una mitjana mensual de 234 infants apadrinats al Brasil. El final de l'acció d'ajuda a la missió claretiana d'Okodja, al Gabon. I l'inici de la campanya a favor del centre d'acollida de nenes abandonades de Bizrail, dirigit pels Claretians de l'Índia, un projecte que es tancarà aquest mes de juliol. A finals de juliol, i abans de començar les vacances d'agost, tancarem el projecte d'ajuda missionera que hem fet aquest curs 2016-2017: la construcció del menjador per a les 135 nenes acollides al centre de Bizrail, Índia. Abans de Pasqua es van poder enviar 25.000€ per a aquest projecte. De Pasqua fins ara n'hem rebut poc més de 4.900. El projecte continua obert, i es poden fer donatius fins el 25 de juliol. L'endemà enviarem tot el que s'hagi rebut.

La Junta va presentar també les primeres accions previstes per al començament del curs 2017-18: la Festa d'Enllaç, a començaments d'octubre, el dia 15 aquest any a Barcelona. I el calendari per al 2018, sobre el tema de l'ecologia.

Agraïm a totes les persones que hi van participar. I a totes aquelles que any rere any donen el seu suport a les activitats d'Enllaç Solidari.

68è APLEC DE MATAGALLS

El 9 de juliol hi ha el 38è Aplec a Matagalls, al cim del Montseny, on Claret hi va plantar la Creu per "signar" Catalunya. Durant molts anys, en van 68, s'hi va realitzant l'aplec que congrega a centenars de persones joves i grans, l'aplec ha passat per diversos moments, com des de les acampades, ho recordo aquells centenars i centenars de tendes de campanya, que s'hi aplegaven a la vigília, el dia de l'aplec es manté encara la Missa que presideix el Sr. Bisbe de Vic i es reparteixen premis a la constància d'haver-hi participat. Una de les característiques de cada any ha estat la recuperació de fonts perdudes per la muntanya i la seva restauració. Animem-nos a participar-hi.

FESTA DEL COR DE JESÚS

Des del començament de l'Església els cristians han tingut devoció al Sagrat Cor de Jesús, però la seva popularitat es deu a la religiosa, santa Margarida Maria Alacoque, que en Paray-le-Monial, el dia 16 de juny de l'any 1675, va tenir una visió de Jesucrist ensenyant-li el seu cor i demanant-li que l'Església institueixi la festa del Sagrat Cor, el divendres després de Corpus. Jesús li va dir: "Mira el meu cor, que, malgrat de consumir-se en un gran amor pels homes, no rep dels cristians altra cosa que sacrilegi, menyspreu, indiferència i ingratitude". Més que adorar el Cor de Jesús, l'Església vol fer ressaltar la seva humanitat i sobretot el seu amor. El prefaci propi de la missa d'aquest dia ens ho diu en aquestes paraules: "Ell, elevat a l'arbre de la creu, s'entregà a si mateix per nosaltres en un amor admirable, i del seu costat traspasat, font dels sacraments de l'Església, en sortí sang i aigua, perquè tots, atrets al seu Cor obert, poguéssim beure amb goig a les fonts de salvació". Ell ha vingut a recordar-nos que Déu té un rostre humà, i que emmirallant-nos en el Fill, podem arribar al rostre del Pare, que de tal manera ha estimat el món que li ha entregat el seu propi Fill. Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna (Jo 3,16). Jesús abans de morir havia dit: "Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics" (Jo 15, 13) Aquestes paraules Ell les ha fet realitat en sí mateix, pujant i morint en la creu. Es que quan l'amor és gran no hi ha límit. Exigeix el do que va fins a la mateixa mort. Jesús ha estat fidel i conseqüent en la seves paraules i en el seu pensament. La festa del divendres passat, és una amable invitació a aprofundir el misteri de l'amor del Crist. Ningú no ens ha estimat com Ell: Ningú ens ha estimat mai tant.

FESTA DEL DIA 25 DIUMENGE

Aquest diumenge que celebrem a Valls el Vot del Poble i com cada any som al Lledó per celebra-ho juntament amb representants del nostre Ajuntament. Ara fa un any que aquest dia va ser molt especial, ja que vam retornar la imatge de la Verge del Lledó al seu Santuari després de l'ofici que es va celebrar a Sant Joan tot recordant aquelles processons de fa 650 anys. Havíem restaurat la santa imatge, la façana del Santuari, i aquell seguici processional presidits pel nostre Sr. Arquebisbe, amb totes les associacions i entitats vallenques que van donar un toc especial i un relleu molt important. Ningú pot oblidar aquell final al peu de les escales amb l'esclat de llum i foc d'artifici. Crec que el cor de cada vallenc i vallenca es va sentir emocionat i joiós amb aquell esclat de festa popular. Però el detall que considero més important va ser la processó nocturna mentre baixàvem la imatge de Maria cap a Sant Joan, amb cants, ciris i una gran munió de feligresos que acompanyàvem devotament aquesta Mare del Lledó que ens estima i que tots estimem. Sí, ara fa un any, i després d'aquest temps tornem a trobar-nos per agrair-li a la Mare de Déu del Lledó tots els favors que, a cada dia que passa, ens va concedint per la seva intercessió generosa. Quantes pregàries, quants llantións i ciris cremem com una súplica carregada de fe. Quants fills nostres han estat batejats i quants reben la primera comunió a l'Altar del seu Fill, Jesús, i ella com a bona Mare, s'ho mira amb ulls complaents, com aquell dia a Cannà de Galilea i va fent d'intercessora perquè es repeteixi el miracle d'aquella boda i fa unir els cors i fa que no oblidem i estimem la Bona Nova. Des d'aquí només podem dir: Gràcies Maria del Lledó i continuarem cantant sigues nostra protectora Verge Santa del Lledó. P. Joan

MÀRTIRS

CLARETIANS 2017 -III-

P. Josep Vilarrubies cmf

Els màrtirs del Mas Claret (1)

La resta dels joves companys s'havien dispersat del Mas Claret en diverses direccions. Un bon nombre s'acolliren a diverses famílies de la comarca d'Urgell on foren acollits i salvaren la vida. Al Mas Claret hi restaren els claretians que menaven la finca juntament amb altres, joves i grans. Cada dia hi arribaven milicians de Cervera per a passar llista, no fos que algú intentés fugir i per a evitar l'arribada incontrolada d'altres.

Al redós del Mas Claret restaven amagats els germans Antoni Casany i Ramon Roca. El primer en el Mas Rossich i el segon en la cova natural d'un torrent proper.

El germà Casany, pagès de tota la vida, home de Déu, molt pietós que vivia contínuament en diàleg amb Déu, el Cor de Maria i els sants. Sorprès en el camp per milicians de Cervera, és assassinat prop del Mas juntament amb un sacerdot que havien atrapat casualment. Moriren l'un impartint i l'altre rebent l'absolució sacramental.

El germà Roca un deis quatre germans de sang que havien ingressat a la congregació claretiana, era home molt divertit que sempre aportava la seva alegria i bon humor. Fugint d'un lloc a l'altre, havia arribat extenuat al Mas Claret. Però no es va poder unir a la comunitat diàriament controlada pel comitè de Cervera. Amagat a la seva cova,

deia a qui li portava aliments d'amagat des del Mas, que es passava el dia ballant sardanes: resant parts i més parts de rosari. Algunes nits baixava al cobert del motor, vora el Mas. Allà el varen sorprendre els milicians. Al pujar al camió que el portada a Cervera digué als dos claretians del Mas que adolorits l'acomiadaven:

- Pregueu per mi que jo des del cel pregaré per vosaltres.

Fou afusellat el dia de la Mare de Déu de la Mercè.

Els dos germans Casany i Roca precedien en el martiri a tots els companys que restaven al Mas Claret.

Diàriament arribaven al Mas alguns del comitè per a endur-se els resultats dels treballs: llet, ous, verdures, fruita... Els amenaçaven obligant-los a treballar en la finca més i més durament. Entre tots hi havia uns sis malalts i ancians, i els estudiants, molt avesats a l'estudi però ben poc a aquelles dures feines.

Els milicians venien acompanyats de dones per a fer trontollar la fidelitat religiosa dels missioners. Se'ls oferia la llibertat si acceptaven les seves propostes sexuals. Tots ells van saber mantenir la dignitat fins al final amb l'ajut mutu entre ells i amb la insistent pregària.

Hem de destacar el fet que, fins el dia del martiri, cap del claretians va intentar fugir del Mas. A la nit era possible córrer l'aventura de la llibertat, però als més joves els movia la solidaritat amb els grans i malalts que n'haurien pagat les conseqüències.

Se'ls havia prohibit dir missa, però una mica al marge de les directrius prudentes dels superiors, alguns anaven al cobert del motor per a celebrar-hi. El Pare Julio Leache, que en portava la iniciativa, deia:

- Si ens maten per feixistes, maleïda la gràcia que ens fan. Però si és per ser sacerdots o ens maten per religiosos i per celebrar la missa, això és morir màrtirs! que sigui per ser religiosos i no per causes polítiques!."

TROBADA MENSUAL DELS GRUPS "Fe i Cultura" i "C.V.X.- Congregació Mariana"

Hem arribat ja a final de curs, en aquestes sessions mensuals de reflexió a l'entorn de trobar llocs i moments de silenci que, malgrat viure amb el neguits i preocupacions del dia a dia, suposin estades en el desert i en el propòsit de cercar moments de pregària.

Aquests han estat els tres punts claus del recorregut que hem fet al llarg de les trobades: el silenci, el desert i la pregària. I amb la conclusió final d'aquest camí, que és el saber escoltar. Un saber escoltar que comença en escoltar-se un mateix, saber escoltar Déu i escoltar els altres homes i, tot fet amb allò que expressa una sola paraula: estimar!. Estimar-se un mateix, inclou estimar Déu que habita en nosaltres, i el manament del Senyor tanca el cercle: "Estima el proïsme com a tu mateix". Després del parèntesi estiuenc ens retrobarem novament el mes de setembre.